

Polski pawilon tematyczny OmenaArt Foundation Najlepszym Pawilonem Malta Biennale 2026. Sztuka jako międzykulturowy most.

OmenaArt Foundation po raz kolejny stworzyła projekt na styku kultur i współczesnych praktyk artystycznych. W 2026 roku Fundacja powraca na Malta Biennale, organizując polski pawilon tematyczny „Redefining. Polish-Ghanaian Textile Narratives”, który podczas ceremonii wręczenia nagród Maltańskiego Sokoła został ogłoszony Najlepszym Pawilonem Malta Biennale 2026.

14 marca br. w Oratorium przy Konkatedrze św. Jana w Valletcie odbyła się ceremonia wręczenia nagród Malta Biennale 2026, podczas której ogłoszono laureatów Maltańskiego Sokoła (The Maltese Falcon) – głównej nagrody jednego z najważniejszych wydarzeń sztuki współczesnej w regionie Morza Śródziemnego. Wyróżnienia przyznaje międzynarodowe jury ekspertów w kilku kategoriach, m.in. za Najlepsze Dzieło Sztuki oraz Najlepszy Pawilon. W tegorocznej edycji biennale zaprezentowano łącznie 28 pawilonów – w tym 7 narodowych i 21 tematycznych. Nagrodę za Najlepszy Pawilon Malta Biennale 2026 zdobył polski pawilon tematyczny „Redefining. Polish-Ghanaian Textile Narratives”, zorganizowany przez OmenaArt Foundation.

Na wystawę pawilonu, kuratorowaną przez Natalię Bradbury, składają się wielkoformatowe instalacje tekstylne stworzone przez Martę Nadolle, Elizę Proszczuk i Ernestinę Mansę Doku w ramach rezydencji artystycznej na Malcie. Artystki, pochodzące z Polski i Ghany, połączyły narracje historyczne obu krajów, czerpiąc z tradycji tkackich i lokalnego dziedzictwa wyspy. Ich współpraca rozpoczęła się podczas Accra Cultural Week 2025 roku w Ghanie, kiedy to wraz z lokalnymi twórcami Mosesem Adjei, Corneliussem Annorem i Raphaelem Adjetey Adjei Maynem przygotowały warsztaty artystyczne dla dzieci, poruszające temat dziedzictwa sztuki tekstylnej Polski i Ghany. Zajęcia odbyły się w Kids Haven School wybudowanej przez OmenaArt Foundation w Ghanie.

– Nasza wystawa podejmuje wątek historycznej więzi i solidarności między Polską a Ghaną. Poprzez prace artystek chcemy pokazać, że mimo odległości i różnych doświadczeń, łączą nas wspólne uczucia i wartości. – mówi Natalia Bradbury, kuratorka Redefining. Polish-Ghanaian Textile Narratives. – Ernestina Mansa Doku wnosi do projektu organiczne podejście do materii i natury, Eliza Proszczuk – refleksję nad pamięcią, emancypacją i ciałem, natomiast Marta Nadolle – perspektywę relacji międzyludzkich oraz obserwacje napięć pomiędzy tym, co publiczne i prywatne. Zestawienie tych trzech praktyk umożliwia

realizację prac, które operują zarówno osobistą narracją, jak i uniwersalnym językiem sztuki współczesnej, czytelnym w międzynarodowym obiegu artystycznym – podkreśla Bradbury.

Trwająca od 11 marca do 29 maja 2026 roku wystawa OmenaArt Foundation będzie nawiązywała do filozofii Ubuntu – „Jestem, ponieważ jesteśmy”, podkreślającej współzależność, wspólnotowość i wzajemny szacunek. Idea ta łączy współpracę artystek z historycznymi relacjami polsko-ghańskimi rozwijanymi od lat 60. XX wieku. Pracom tekstylnym towarzyszy instalacja dźwiękowa autorstwa kompozytora Mariusza Szypury. Ekspozycje w pawilonie uzupełni program publiczny, na który będą się składać debaty, panele i spotkania z międzynarodowymi ekspertami.

Organizatorem pawilonu tematycznego jest OmenaArt Foundation, która zajmuje się wspieraniem relacji oraz promowaniem artystów i artystek z Europy Środkowej i Afryki Zachodniej. W 2025 roku po raz pierwszy zaprezentowała kolekcję sztuki afrykańskiej podczas wystawy TOP CHARITY Art w Oranżerii Pałacu w Wilanowie, wsparła także stworzenie monumentalnej pracy Ibrahima Mahamy, prezentowanej w Zachęcie – Narodowej Galeria Sztuki. Ścisłe współpracuje z Phenomenaa Gallery w Warszawie, konsekwentnie rozwijając obecność afrykańskich i pozaeuropejskich twórców na polskim rynku.

– Sztuka afrykańska w ciągu ostatnich lat zajęła istotne miejsce na globalnej scenie artystycznej. Prace twórców, takich jak Amoako Boafo czy Julie Mehretu osiągają rekordowe kwoty na aukcjach i są prezentowane w wiodących instytucjach kultury. W 2025 roku magazyn ArtReview uznał ghańskiego artystę Ibrahima Mahamę za najbardziej wpływową postać współczesnej sztuki. Dlatego jestem dumna, że poprzez działalność moich Fundacji wspieramy artystów oraz artystki pochodzące z tego kontynentu – inwestujemy w sztukę i edukację, m.in. poprzez budowę innowacyjnego Kids Haven Sport & Art Complex w Ghanie oraz promujemy ich twórczość na międzynarodowych platformach – mówi Omena Mensah, CEO OmenaArt Foundation. – Niezwykle się cieszę, że nasza wystawa prezentowana podczas Malta Biennale 2026 podkreśli, jak silny i inspirujący może być dialog kultur – polskiej i ghańskiej, europejskiej i afrykańskiej, w niezwykle otoczeniu śródziemnomorskiej wyspy – dodaje Omena.

Wystawa opowiada o relacjach międzykulturowych w perspektywie przeszłości, współczesności i przyszłości, jednocześnie interpretując temat przewodni Malta Biennale 2026 – CLEAN | CLEAR | CUT – odnoszący się do idei naprawy, łączenia i oczyszczania.

Projekt OmenaArt Foundation podkreśla znaczenie polskiej i ghańskiej sztuki współczesnej. Poprzez obecność na Malta Biennale – istotnej globalnej platformie artystycznej – wzmacnia dialog międzykulturowy i promuje bogatą tradycję tekstylną Polski i Ghany.

Artyści

Ernestina Mansa Doku (ur. 2001) to ghańska artystka wizualna, która mieszka i pracuje w Akrze. Posługuje się różnorodnymi mediami, głównie akrylem, a także tkaniną artystyczną, animacją i rzeźbą. Ukończyła studia licencjackie na kierunku Malarstwo i Rzeźba na Uniwersytecie Nauk i Technologii im. Kwame Nkrumaha (KNUST) w Kumasi, gdzie obecnie kontynuuje studia magisterskie na tym samym wydziale. Jest członkinią kolektywu blaxTARLINES. W 2024 roku otrzymała stypendium OmenaArt Foundation w ramach programu Artis Arundo, wspierającego wschodzące talenty.

W swojej twórczości artystka czerpie inspirację z natury oraz sposobów, w jaki dostosowuje się ona do zmieniających się warunków i otoczenia: przeciska przez szczeliny, przywiera do różnych powierzchni, splata z innymi obiektami i adaptuje do każdych okoliczności. Poprzez swoją praktykę artystyczną Doku podejmuje próbę zakwestionowania antropocentrycznego postrzegania życiowego doświadczenia, otwierając przestrzeń dla perspektywy posthumanistycznej. Swój proces twórczy określa jako rodzaj chirurgicznej interwencji; poprzez deformację, reorganizację, przekształcanie, multiplikowanie lub dzielenie form dąży do stworzenia czegoś nowego. Pracując nad dziełem Doku świadomie poddaje się spontaniczności i roli przypadku. Jej malarstwo odzwierciedla Horror Vacui – artystka celowo nasycza przestrzeń detalami i elementami, które w codziennym życiu często umykają uwadze.

Marta Nadolle (ur. 1989) – polska artystka wizualna specjalizująca się w malarstwie. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku oraz Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w 2014 roku. W swojej twórczości porusza tematy związane z miłością, alienacją, dojrzewaniem, intymnością oraz relacjami międzyludzkimi. Przetwarza tradycję wedy, przeplatając ją z inspiracjami ze sztuki ludowej i folkloru. Zestawiając te zgoła sprzeczne tendencje przekracza podział na centrum i peryferia, publiczne i prywatne. Jej prace łączą narracje wielkomiejskie z intymnym rękodziełem i folklorem, eksplorując emocjonalne pejzaże metropolii. Z obrazów Nadolle wydobywają się pragnienia mieszkańców współczesnych miast – prawdziwej bliskości i emocjonalnego spokoju.

Jest laureatką Paszportu Polityki w kategorii Sztuki wizualne (2023). Jej twórczość była prezentowana zarówno w Polsce, jak i za granicą – m.in. w Warszawie, Łodzi, Sopocie, Wrocławiu, Poznaniu, Pradze, Bratysławie, Sztokholmie oraz na NADA Art Fair w Miami (2021). Miała kilka wystaw indywidualnych, m.in. „Nie przejmuj się” (LETO, Warszawa, 2022), „Wyślę mu nudes” (Galeria Dobro, Olsztyn, 2021) oraz „35” (Galeria Art Hub, Łódź, 2024).

Organizatorzy



Partnerzy



Prace Nadolle znajdują się w kolekcjach Muzeum Narodowego w Gdańsku i Muzeum Warszawy oraz w kolekcji mBanku.

Eliza Proszczuk (ur. 1980) – polska artystka wizualna, doktora sztuki, wykładowczyni akademicka i badaczka. Absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2006) oraz Akademii Post St. Joost w Bredzie i Den Bosch (Holandia), gdzie uzyskała międzynarodowy dyplom magistra sztuki (2009). Tworzy tkaniny, obiekty przestrzenne i kolaże, traktując sztukę jako narzędzie społecznej zmiany oraz przestrzeń emancypacji. W swojej twórczości porusza tematy pamięci, dziedziczenia i historii kobiet, łącząc działalność artystyczną z pracą badawczą i społeczną.

Realizowała projekty z osobami marginalizowanymi, m.in. więźniarkami, pacjentami ośrodków odwykowych i uchodźcami. Autorka m.in. projektu „Dziewczyny z Zamku”, realizowany we współpracy z więźniarkami Aresztu Śledczego Warszawa-Grochów (CSW Zamek Ujazdowski, 2014; CSW Kronika, 2022), który badał dzieciństwo jako celę oraz kulturę jako więzienie. Czerpie inspiracje z tradycji północno-wschodniej Polski, skąd pochodzi, rekonstruuje i reinterpretując kobiece rzemiosło oraz narracje wyparte z oficjalnej historii.

Współpracuje z międzynarodowymi instytucjami naukowymi i artystycznymi, m.in. z Uniwersytetem St. Andrews w Szkocji oraz Uniwersytetem Humboldtów w Berlinie. W 2022 roku otrzymała czteroletni grant COST (European Cooperation in Science and Technology) na projekt badawczo-artystyczny dotyczący siostrzeństwa i sprawiedliwości społecznej. Proszczuk jest współredaktorką publikacji Ślady siostrzeństwa (Wydawnictwo Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie) i współorganizatorką wydarzeń łączących sztukę i naukę, m.in. Care and Repair: Ungendering Memory and Museum Practices (Muzeum Etnograficzne, Lublana, 2023), Connecting Lines: Tracing Care on the Intersection of Feminism and Ecology (City of Women, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Lublana, 2024). Od 2017 roku pracuje na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, prowadząc Pracownię Tkaniny w Architekturze. Dwukrotna stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz ZAiKS. Bliskie są jej słowa Pier Paolo Pasoliniego: „Kultura jako więzienie, sztuka jako wyzwolenie” – dlatego konsekwentnie tworzy przestrzenie, w których sztuka staje się narzędziem eksperymentu, terapii i zmiany społecznej.

Instalacja dźwiękowa

Mariusz Szypura (ur. 1972) – kompozytor, producent muzyczny i artysta audiowizualny, który działa na styku muzyki, designu i sztuki współczesnej. Po latach działalności na polskiej scenie alternatywnej (Happy Pills, Blimp, Silver Rocket) skupił się na interdyscyplinarnych projektach artystycznych, w których dźwięk staje się materiałą rzeźbiarską i narzędziem budowania doświadczenia.

W ostatnich latach koncentruje się na wielkoformatowych instalacjach audiowizualnych. W 2024 roku w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie zaprezentował projekt in:human – immersyjne środowisko badające relacje człowieka i technologii poprzez wielokanałowy dźwięk i obraz. Podczas Unsound Festival w Lincoln Center w Nowym Jorku przedstawił êkhos, łączący kompozycję elektroakustyczną z projekcjami stereoskopowymi. Najbardziej rozbudowanym artystycznym przedsięwzięciem jest Chopin Residue – międzynarodowy projekt audiowizualny dekonstruujący twórczość Fryderyka Chopina poprzez eksperymentalne techniki kompozytorskie w połączeniu z wielkoformatowymi obrazami, wideo instalacją i przestrzennym dźwiękiem. W warstwie muzycznej współtworzony z artystami takimi jak Adrian Utley, Lee Ranaldo, John Stanier czy Fennesz, był prezentowany m.in. w Nowym Jorku i Osace.

Jako twórca muzyki do wystaw Szypura buduje autonomiczne, dialogujące z dziełem i architekturą środowiska soniczne. Jego kompozycje nie ilustrują – kształtują rytm percepcji, intensywność doświadczenia i relację widza z przestrzenią.

Kuratorka

Natalia Bradbury – historyczka sztuki, kuratorka, doradczyni do spraw budowania kolekcji, mieszka i pracuje między Polska a Wielką Brytanią. Dyrektorka Zarządzająca OmenaArt Foundation i Phenomena Gallery w Warszawie – prezentującą współczesną sztukę afrykańską i pozaeuropejską.

Jej głównym obszarem badawczym jest wzrost znaczenia i wartości rynkowej nowego pokolenia artystów z Afryki Zachodniej i jej diaspory oraz Europy Środkowo-Wschodniej, w szczególności z Polski. W swojej pracy analizuje czynniki wpływające na rozwój tego segmentu, w tym relacje między światowymi instytucjami, galeriami, kolekcjonerami i domami aukcyjnymi. Inicjuje projekty, które sytuują współczesne praktyki artystyczne polskich i afrykańskich artystów w szerszym kontekście ekonomicznym, społecznym i geopolitycznym.

Autorka wystaw: TOP CHARITY Art (2024,2025), Other Geographies, Other Stories, Malta Biennale (2024, wspólnie z Hanną Wróblewską), Redefining. Polish-Ghanaian Textile Narratives, Malta Biennale (2026), współkuratorka Kids Haven Sport & Art Complex w Ghanie. Jurorka konkursów, takich jak 16. edycja Najlepszych Dyplomów ASP i Loostro – Konkursu dla Młodych Artystów oraz Mentorka Rafał Brzoska Foundation.

Organizatorzy

OmenaArt Foundation realizuje nieszablone projekty artystyczne w Polsce i na świecie. Misją Fundacji jest budowanie dialogu międzykulturowego, wspieranie artystek i artystów

Organizatorzy



Partnerzy



PHENOMENA

APART.pl



oraz promowanie sztuki współczesnej Europy Wschodniej i Afryki, ze szczególnym uwzględnieniem sztuki w przestrzeni publicznej. OAF aktywnie angażuje się również w rewitalizację zabytkowych budynków oraz projekty konserwatorskie i edukacyjne.

Fundacja koordynuje TOP CHARITY Auction – jedno z najważniejszych wydarzeń filantropijnych w Europie. W ciągu czterech lat organizatorom aukcji udało się zebrać ponad 145 milionów złotych. Środki przeznaczone na działania charytatywne OmenaArt Foundation, Rafał Brzoska Foundation i Konsorcjum Filantropijnego oraz projekty OmenaArt Foundation wspierające artystów i artystki oraz instytucje kultury.

LuginsLand of Art organizuje rezydencje artystyczne, wystawy i programy publiczne na Malcie. Projekt ma na celu tchnąć nowe życie w jeden z najważniejszych architektonicznych klejnotów wyspy – Villę Luginsland położoną w Rabacie. Zabytek, obecnie poddawany procesowi renowacji, przekształci się centrum wystaw, dyskusji oraz wydarzeń artystycznych, wspierając międzynarodową wymianę artystyczną i otwarty dialog o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.

Malta Biennale

Malta Biennale to międzynarodowy przegląd sztuki współczesnej zainaugurowany w 2024 roku, objęty patronatem UNESCO oraz Prezydenta Republiki Malty. Ideą biennale jest dialog między sztuką współczesną a dziedzictwem kulturowym – wystawy prezentowane są w zabytkowych obiektach m.in. w Valletcie, Trzech Miastach (Birgu, Cospicua, Senglea) czy w Cittadelli na Gozo.

W inauguracyjnej edycji uczestniczyło ponad 100 artystów z 35 krajów oraz 14 pawilonów narodowych i tematycznych w 21 historycznych lokalizacjach. Pierwszymi państwami biorącymi udział w wydarzeniu były Polska, Francja, Niemcy, Chiny, Austria, Serbia, Ukraina, Włochy, Hiszpania i Malta. Tegoroczne Malta Biennale odbędzie się od 11 marca do 29 maja pod hasłem przewodnim jest CLEAN | CLEAR | CUT. Dyrektorką artystyczną wydarzenia jest Rosa Martínez, renomowana kuratorka, dyrektorka 51. Biennale w Wenecji, kierowała także biennale w Barcelonie (1988–1992), Rotterdamie (1996), Stambule (1997), Santa Fe w Nowym Meksyku (1999), Busan (2000), São Paulo (2006) oraz w Moskwie (2005–2007).

Redefining. Polish-Ghanaian Textile Narratives

Polski pawilon tematyczny OmenaArt Foundation, Malta Biennale 2026 (11 marca - 29 maja 2026)

Miejsce: Old Armoury of the Knights of Malta, Birgu, Malta

Artystki: Ernestina Mansa Doku, Marta Nadolle, Eliza Proszczuk

Organizatorzy



Partnerzy



PHENOMENA

APART.pl



Kuratorka: Natalia Bradbury

Organizatorzy: OmenaArt Foundation, LuginsLand of Art

Partnerzy: Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Malty z siedzibą w Valletcie, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Phenomenaa Gallery, Apart, Luce&Light, LOT Polskie Linie Lotnicze

Kontakt:

Justyna Komorek

Justyna.komorek@omiimage.com

www.omenaartfoundation.com

<https://maltabiennale.art>

Organizatorzy



Partnerzy

